

PAY:N PERIAATEASIAKIRJA ENNEN EUROOPAN PARLAMENTIN VAALEJA

Euroopan parlamentti on jäsenillemme tärkeä

Kesäkuun 7. päivänä 2009 käyvät EU-kansalaiset vaaliurnille valitakseen uuden Euroopan parlamentin. Se on tärkeä vaali Euroopan palkansaajille.

Euroopan parlamentilla on merkittävä rooli Euroopan kehityksessä. Suuressa joukossa kysymyksiä parlamentilla on eurooppalaiseen lainsäädäntöön vaikutusvaltaa, joka on verrattavissa EU-maiden hallituksiin. Niiden joukossa on palkansaajille tärkeitä alueita kuten työelämän oikeudet, työympäristö, sisämarkkinat ja monet ympäristökysymykset. Palveludirektiivin käsittely Euroopan parlamentissa on esimerkki siitä, miten ay-liike on saanut vastakaikua näkemyksilleen parlamentissa. Muilla alueilla parlamentti on tärkeä valvojana ja mielipiteenmuodostajana. Euroopan parlamentin jäsenillä on monessa mielessä samanlainen rooli Euroopassa kuin kansallisten parlamenttien jäsenillä omissa kotimaissaan. Jos ehdotus EU:n uudeksi perussopimukseksi, Lissabonin sopimus, astuu voimaan, lisääntyy parlamentin vaikutusvalta entisestään.

Viime vuosien kehitys EU:ssa merkinnyt vakavia takaiskuja ammattiyhdistysliikkeelle. Mahdollisuuksia estää sosiaalista dumpausta on rajoitettu ja ammattiyhdistysoikeuksia heikennetty. Samanaikaisesti on havaittavissa lisääntyneitä kiinnostusta sosiaalikeskusteluihin EU:n toimielimissä. Ratkaisu vuokratyödirektiivistä ja ehdotus eurooppalaisia yritysneuvostoja koskevan direktiivin tarkistamisesta ovat esimerkkejä tästä. Ay-liikkeen kannalta on tärkeää, että tätä positiivista kiinnostusta kehitetään ja vahvistetaan. Tämän vuoksi Euroopan parlamentin tulevilla kokouksilla on suuri merkitys.

Pohjolan ammatillinen yhteisjärjestö PAY jäsenjärjestöineen haluaa tämän vuoksi aktiivisesti vaikuttaa sen puolesta, että palkansaajille tärkeät Eurooppa-kysymykset saavat keskeisen sijan keskustelussa parlamenttivaalien alla. Tämä on tärkeää myös Norjan ja Islannin palkansaajille. Vaikka nämä maat ovat EU:n ulkopuolella, ovat ne ETA-sopimuksen kautta osa sisämarkkinoita, ja niitä koskee sen vuoksi suuri osa niistä laeista, joista Euroopan parlamentti osaltaan päättää. Pohjoismainen ammattiyhdistysliike haluaa käydä aktiivista vuoropuhelua Euroopan parlamenttiin ehdolla olevien henkilöiden kanssa saadakseen tukea ammattiyhdistysnäkökannoille ja auttaakseen jäseniämme muodostamaan käsityksensä ehdokkaiden kannoista ay-liikkeen Eurooppa-poliittisiin vaatimuksiin. Toivomme sitä kautta myös edesauttavamme korkeaa äänestysosallistumista ja demokratian vahvistumista Euroopassa.

Offensiivi sosiaalisen ulottuvuuden puolesta

Euroopan ammattiyhdistysliike on aina tukenut työtä maanosamme maiden yhdistämiseksi. Mutta tämä tuki ei ole koskaan ollut vailla ehtoja. Se on perustunut siihen, että EU:n perussopimusten muotoilut sosiaalisesta ulottuvuudesta tärkeänä tavoitteena eurooppalaisessa yhteistyössä otetaan vakavasti. Viime vuosina näin ei ole ollut. Aikaisemmat ponnistelut Euroopan sosiaalisten olojen yhtenäistämiseksi nostamalla köyhimpiä maita ja heikoimmassa asemassa olevia palkansaajia on korvattu sosiaalisella dumpkauksella, joka painaa palkka- ja työehtoja. Ja vielä pahempaa – useat EY-tuomioistuimen tuomiot (Laval, Viking ja Rüffert) ovat heikentäneet ammattiyhdistysoikeuksia ja vähentäneet ammattiyhdistysliikkeen mahdollisuuksia vastustaa tätä kehitystä!

Tätä taustaa vasten on tuskin yllättävää, että skeptisyys EU:ta kohtaan kasvaa Euroopan palkansaajien keskuudessa. Jos tätä kehitystä ei pysäytetä, vahingoitetaan ja haitataan koko Euroopan unionin kehittymistä. Offensiivi sosiaalisen ulottuvuuden puolesta on tämän vuoksi välttämätön, palkansaajien ja eurooppalaisen yhteistyön tähden.

- On edelleen mahdollista neutralisoida Laval-, Viking- ja Rüffert- tuomioiden negatiivisia vaikutuksia. PAY tukee eurooppalaisen ammattiyhdistysliikkeen yhteistä vaatimusta, että EU:n valtioiden ja hallitusten päämiehet sopivassa tilaisuudessa liittävätkin perussopimukseen sosiaalipöytäkirjan. Siihen on muun muassa kirjattava, että ammattijärjestöjen oikeus puolustaa palkansaajien elin- ja työehtoja, myös työtaistelutoimien avulla, on perustavanlaatuinen ihmisoikeus, jota ei voi rajoittaa viittaamalla sisämarkkinoihin.

Siihen tulee myös sisältyä, että säännökset yritysten ja palveluiden vapaasta liikkuvuudesta eivät saa johtaa siihen, että kansallisia määräyksiä, jotka on kirjattu lakeihin tai työehtosopimukseen, kierretään. Ammattijärjestöjen oikeus kamppailla kaikkien palkansaajien tasapuolisen kohtelun puolesta on taattava alkuperämaasta ja työsuhteen luonteesta riippumatta. Myös mahdollisuutta direktiivien toimeenpanoon kansallisten työehtosopimusten kautta on vahvistettava.

- Mahdollisuus soveltaa kansallisia työehtosopimuksia myös ulkomaisiin palveluyrityksiin on kivijalka sosiaalisen dumpkauksen ehkäisemisessä ja yhtäläisten kilpailupelisääntöjen takaamisessa. Aikaisemmin vallitsi laaja yhteisymmärrys siitä, että lähetettyjä työntekijöitä koskeva direktiivi, joka määrittelee ehdot yrityksille ja palkansaajille, jotka tilapäisesti työskentelevät toisessa maassa, takaa tämän. Viime vuosien tuomiot EY-tuomioistuimessa osoittavat kuitenkin, että näin ei ole.

EU:n lähetettyjä työntekijöitä koskevaa direktiiviä on siis terävöitettävä kolmessa kohdassa. Ensinnäkin lähetettyjä työntekijöitä koskevassa direktiivissä on selkeästi todettava, että kyseessä on minimidirektiivi ja että kansallisia työehtosopimuksia sovelletaan myös lähetettyyn työvoimaan silloinkin, kun nämä sopimusehdot ovat paremmat kuin voimassaoleva minimilainsäädäntö, tai silloin kun sopimukset koskevat muita osalualueita kuin niitä, jotka on nimenomaisesti direktiivissä lueteltu. Niissä tapauksissa, joissa vierailevalla yrityksellä on kotimaassaan työehtosopimuksia, nämä on voitava

korvata isäntämaan sopimuksilla, jos ne antavat paremmat ehdot.
Työtaistelutoimien on oltava sallittuja yritysten painostamiseksi hyväksymään isäntämaan työehtosopimukset.

Toiseksi on selvästi ilmaistava, että yksi direktiivin tarkoituksista on vastustaa syrjintää ja huolehtia siitä, että eri maista tulevia työntekijöitä kohdellaan yhtäläisesti. On myös selvästi ilmaistava miten kauan työntekijän voidaan katsoa olevan tilapäisesti lähetettynä toiseen maahan.

Kolmanneksi on selkeästi painotettava, että lähetettyjä työntekijöitä koskettava direktiivi kunnioittaa EU:n jäsenmaissa ja ETA-maissa voimassa olevia erilaisia työmarkkinoiden säätelymalleja.

- Ylärajan asettaminen tehdyille työtunneille on eräs vanhimmista ja perustavanlaatuisimmista ammattiyhdistysliikkeen vaatimuksista. Se oli mukana jo silloin, kun ammattiyhdistyksiä ensimmäisen kerran muodostettiin 1800-luvulla, ja ne olivat osa ensimmäistä kansainvälistä yleissopimusta työehdoista vuodelta 1919. EU on perustamisestaan lähtien tukenut tätä periaatetta, ja unionin ”Perusoikeuskirja” vuodelta 2000 vahvistaa, että ”jokaisella palkansaajalla on oikeus tehtävien työtuntien rajoituksiin”.

Työaikoja koskeva direktiivi, jonka EU hyväksyi vuonna 1993, oli tärkeä edistysaskel mm. sen vuoksi, että siinä vahvistettiin 48 viikkotyötunnin katto (laskettuna neljän viikon jaksolta) ja oikeus neljän viikon palkalliseen vuosilomaan.

Ammattiyhdistysliikkeen puolella me reagoimme tämän vuoksi tyrmistyksellä EU:n ministerineuvostossa tehtyyn alustavaan päätökseen direktiivin uudistamisesta. Se merkitsee selvää askelta taaksepäin, ja ensi kerran unionin historiassa heikennetään EU-lainsäädäntöä, joka koskee jo vakiintunutta sosiaalista oikeutta. Ammattiyhdistysliikkeelle on hyvin tärkeää, että tätä ratkaisua muutetaan jatkuvassa prosessissa yhdessä Euroopan parlamentin kanssa. Tärkeimpänä on vaatimus kumota päätös, jonka mukaan 48 tunnin työviikko lasketaan koko 12 kuukauden ajalta, ja jossa annetaan halukkaille maille pysyvä mahdollisuus soveltaa rajoittamattomasti poikkeuksia työaikamääräyksistä työpaikoilla tehtävien yksilöllisin ratkaisuin. On selvää, että yksittäinen palkansaaja joutuu sellaisissa neuvotteluissa aivan liiallisen paineen alaiseksi.

- EY-tuomioistuimen roolista ja työtavoista on keskusteltava Laval-, Viking- ja Rüffert-tapausten valossa. Eurooppa-yhteistyön kannalta on ongelma, että tuomioistuimen päätökset näissä tapauksissa ovat vastoin sitä, mitä on kirjattu useisiin EU-poliitikkojen hyväksymiin dokumentteihin, ei vähiten lähetettyjen työntekijöiden direktiiviin ja palveludirektiivin lopulliseen muotoiluun. Tämä on ongelma Eurooppa-yhteistyölle, ja sen täytyy johtaa keskusteluun tuomioistuimen roolista ja työmuodoista.

Koska EU-maiden kansalliset työmarkkinajärjestelmät poikkeavat voimakkaasti toisistaan, on tärkeää, että EY-tuomioistuimeen saadaan eri mallien asiantuntemusta – ei vähiten pohjoismaisen, jossa työehtosopimuksilla ja neuvotteluratkaisuilla on tärkeä merkitys. PAY katsoo, että nykyisen EY-tuomioistuimen puitteissa on perustettava erityinen osasto työmarkkinakysymyksiä varten.

- Eurooppalaiset yritysneuvostot, joita on yrityksissä, jotka toimivat useissa EU-maissa, antavat henkilöstölle tärkeää tietoa yrityksen kehityksestä. Ne antavat tilaisuuden neuvotteluihin ja palkansaajien vaikutusmahdollisuuksiin, jotka ovat erityisen tärkeitä rakennemuutostilanteissa. Yritysneuvostoja on nykyään 820 eurooppalaisessa yrityksessä, joissa on yhteensä 14,5 miljoonaa työntekijää.

Viime vuosien nopea rakennemuutos on kuitenkin tuonut esiin puutteita yritysneuvostoja koskeissa säännöstyöissä. Tämän takia on ilahduttavaa, että komissio on päättänyt uudistaa yritysneuvostoja koskevaa direktiiviä ja ehdottaa parannuksia mm. palkansaajaedustajien koulutukseen, informaation ja yhteisneuvottelujen kattavuuteen, siihen mitä perussääntöjä noudatetaan silloin, kun toimintaa koskevista sopimuksista ei päästä yhteisymmärrykseen yritystasolla sekä ammattijärjestöjen roolin tunnustamiseen. PAY:n mielestä on hyvin tärkeää, että yritysneuvoja koskevan direktiivin valmistelu viedään läpi nopeasti, ja että komission positiivisia ehdotuksia ei vesitetä, vaan tavoitetasoa nostetaan edelleen.

- Sosiaalinen vuoropuhelu on tärkeä työkalu työmarkkinaosapuolille. Sen avulla ne voivat itse ottaa vastuuta ja osallistua eurooppalaisten työmarkkinoiden sääntelyyn. Tällainen kehitys on linjassa pohjoismaisten traditioiden kanssa, ja pohjoismaisten poliitikkojen tulee tuntee erityistä vastuuta työskennellä sen hyväksi, että, että sosiaalista dialogia vahvistetaan ja kehitetään. Erityisen tärkeää on neuvottelujärjestelmän vahvistamiseksi ottaa käyttöön eurooppalaisen tason järjestelmä riitojen ratkaisuun.

Syrjinnästä ja rasismista vapaan Euroopan puolesta

Taistelulla syrjintää vastaan on syvät juuret ammattiyhdistysliikkeessä, joka syntyi taistelusta kaikkea sellaista vastaan, joka jakoi palkansaajia ja asetti työläisen työläistä vastaan. Se, että yksilöitä tai ryhmiä syrjitään, sotii demokratian elämänlankaa, uskoa kaikkien ihmisten tasavertaisuuteen, vastaan. Mutta yhteiskunta, jota leimaa vastakkainasettelu ja syrjintä, jarruttaa talouden kehitystä ja luovuutta, ja globalisaation haasteiden kohtaaminen tulee vaikeammaksi.

- Komission antama direktiiviesitys, joka kieltää syrjinnän työelämän ulkopuolella vammaisuuden, sukupuolisen suuntautumisen ja uskonnollisen vakaumuksen perusteella on tärkeä askel nykyaikaisempaa ja oikeudenmukaisempaa yhteiskuntaa. Se täydentää niitä sääntöjä, joita on jo olemassa koskien syrjintää sukupuolen, rodun ja etnisen taustan perusteella.
- Tämän direktiiviehdotuksen nopean käsittelyn edistäminen sitä vesittämättä on tärkeä tehtävä jokaiselle demokraattiselle eurooppalaiselle poliitikolla. PAY tahtoo myös, että direktiiviä täydennetään kieltämällä syrjintä kansallisuuden perusteella, joka on tärkeää etenkin ottaen huomioon palkansaajien lisääntyneen liikkuvuuden yli rajojen, sekä ammattiyhdistysjäsenyyden tai -toiminnan perusteella. Pohjoismaiden ammattiyhdistysliike haluaa kuitenkin painottaa läheisyysperiaatteen tärkeyttä tällä alueella niin, että yksittäiset maat voivat päättää vielä kunnianhimoisemmista säännöksistä.

- Monessa EU:n jäsenmaassa ovat äärioikeistolaiset ja muukalaisvihamieliset puolueet saavuttaneet menestystä. Se on vaarallista. Se suvaitsemattomuus ja poissulkeva nationalismi, jota ne edustavat, rapauttavat ammattiyhdistysliikkeen kunnioittamaa demokraattista arvomaailmaa ja vaikuttavat yhteiskunnalliseen ilmapiiriin tavalla, joka vaikeuttaa Euroopan edessä odottavia sosiaalisia ja taloudellisia haasteita. PAY:n käsityksen mukaan kaikilla Euroopan parlamenttiin pyrkivillä ehdokkailla on velvollisuus laajalla yhtenäisyydellä muiden kanssa toimia äärioikeistolaisten, rasististen ja muukalaisvihamielisten aatteiden leviämistä vastaan ja näistä etäisyyttä.

Aktiivinen hyvinvointipolitiikka kilpailukykyisen Euroopan hyväksi

Globalisaatio ja väestörakenteen muutokset muodostavat suuria haasteita Euroopalle. Vuonna 2000 EU lanseerasi Lissabonin strategian yhteisenä vastauksena tähän. Strategian tulisi toimia vuoteen 2010 saakka. Perusajatus oli moderni ja edistyksellinen: yhdistelmä aktiivista hyvinvointipolitiikkaa, koulutusta ja uudistuksia tehokkaampien tuotanto- ja palvelumarkkinoiden hyväksi parantaisi Euroopan kilpailukykyä. Eurooppa-neuvoston kokous Tukholmassa 2001 hyväksyi myös ympäristöpolitiikan keinoksi edistää talouskasvua.

Kun annettuun aikarajaan on enää runsas vuosi, nähdään että tulokset ovat sekalaiset. Työllisyys on kohentunut merkittävästi etenkin naisten ja iäkkäämpien palkansaajien osalta, lastenhoitoa on kehitetty ja yritysten perustamista on helpotettu. Muilla alueilla, esimerkiksi elinikäisessä oppimisessa ja koulun keskeyttävien nuorten määrässä, edistys on hyvin rajoitettua. Kaiken aikaa on ollut käynnissä myös poliittinen köydenvelo, jossa voimat EU:n instituutioissa ja niiden ulkopuolella ovat halunneet heikentää strategiaa ja vahvistaa ennen kaikkea sen markkinaliberaaleja osia.

- Nyt käynnistyy keskustelu Lissabonin strategiasta vuoden 2010 jälkeen. PAY pitää tärkeänä, että strategia saa jatkoa. Sillä on merkitystä luotaessa omaa, edistyksellistä eurooppalaista tapaa kohdata globalisaation ja ilmastonmuutoksen asettamat haasteet.

Mutta Lissabonin strategia voi täyttää vain yhden tehtävän, jos se myös jatkossa rakentuu yhdistelmään hyvinvointipolitiikkaa, ympäristöpolitiikkaa ja taloudellisia uudistuksia. On myös hyvin tärkeää, että tuleva strategia sisältää myös mitattavat tavoitteet selkeine määräaikoineen, ei vähiten sosiaalialalla.

Eurooppalainen sosiaalinen malli perustuu siihen, että hyvinvointi pääasiallisesti rahoitetaan solidaarisesti verotuksen kautta. Tälle on laaja poliittinen tuki EU-kansalaisten keskuudessa. Tällä hetkellä voimme kuitenkin havaita, kuinka jäsenmaiden neuvottelutilaa verokysymyksissä (verosuvereenisuus useilla aloilla) heikennetään. Hyvinvoinnin kannalta tärkeisiin veroihin kohdistuu paineita, ei kansalaisten tyytymättömyyden perusteella vaan kansainvälisen verokilpailun seurauksena. Näemme verodumppauksen alun, joka voi uhata tärkeitä sosiaalisia tehtäviä.

Tätä taustaa vasten on tärkeää, että minimiveroja, jollaisia on jo käytössä alv:lle ja alkoholille, otetaan käyttöön useammilla alueilla. Tämä merkitsee ensi sijassa kiinteistöveroja, pääomaveroja sekä ympäristö- ja energiaveroja. Ajan mittaan on järkevää, että sellaiset veropäätökset EU:ssa tehdään määränemmistöllä, jotta sosiaalisesti vähemmän kunnianhimoiset jäsenmaat eivät saa veto-oikeutta. Lyhyemmällä aikavälillä voidaan käyttää hyväksi mahdollisuutta tiivistettyyn yhteistyöhön. Tämä tarkoittaa perussopimuksen antamaa mahdollisuutta maaryhmälle edetä muita nopeammin ja tehdä keskenään sopimuksia. Tällaiset sopimukset voivat sitten luoda poliittista painetta muille jäsenmaille liittyä mukaan.

- Komissio on ehdottanut harmonisoitua veropohjaa yrityksille. Sellainen voi edistää sisämarkkinoiden toimintatapaa, ja PAY suhtautuu positiivisesti ehdotuksen perusajatuksiin. Tämä edellyttää kuitenkin, että uudistusta seuraa yritysverojen minimitaso, jotta voidaan pysäyttää se aleneva kierre, joka EU:ssa on nyt nähtävissä. Tämä kehitys merkitsee, että palkansaajat, suoraan tai epäsuorasti, joutuvat maksamaan enemmän veroa, jos jo tehdyistä hyvinvointiratkaisuista halutaan pitää kiinni. Harmonisoidun yritysveron osalta komission on jo alkuvaiheessa viitannut tiivistettyyn yhteistyöhön yhtenä mahdollisuutena.
- EU:n vuonna 2003 tekemä päätös energiaverodirektiivistä oli edistysaskel. Ne tasot, jotka silloin päätettiin, ovat kuitenkin liian alhaiset, etenkin kun otetaan huomioon keskustelu ilmastonmuutoksesta ja energiaverojen käyttämisestä tärkeinä ohjausinstrumentteina. PAY tukee ajatusta energiaverodirektiivin uudistamisesta.
- On syvennettävä alkanutta yhteistyötä, jonka tarkoituksena on yhteistoimin veroviranomaisten kanssa karsia veropakolaisuutta ja veroparatiiseja unionin sisällä ja ulkopuolella. Tässä yhteydessä on myös keskusteltava pääomaverotuksen minimitasosta.

Tasa-arvo on vastaus väestörakenteen haasteisiin

Kaikessa työssä tulevaisuuteen suuntautuvan Euroopan puolesta on pidettävä parempaa tasa-arvoa miesten ja naisten välillä kantavana ajatuksena. Se on tärkeää niiden arvojen pohjalta, joita pohjoismainen ammattiyhdistysliike edustaa. Mutta parempi tasa-arvo on myös välttämätöntä tiukasti taloudellisista lähtökohdista. Se on edellytys sille, että tulevien vuosikymmenten demografiset haasteet kyetään kohtaamaan. Parantunut tasa-arvo on edellytys Euroopalle, jossa nykyistä suurempi määrä naisia on työelämässä, ja jossa syntyvyys on korkeampi.

- Marraskuussa 2006 EU:n valtion- ja hallitusten päämiehet julistivat: ”On aika ryhtyä voimakkaisiin toimiin eurooppalaisella tasolla... naisten työllisyyden edistämiseksi ja paremman tasapainon takaamiseksi työn ja yksityiselämän välillä”. Samanaikaisesti hyväksyttiin ”Tasa-arvosopimus”, joka sisälsi joukon edistyksellisiä vaatimuksia. Nyt EU:n on kiirehdittävä sen toteuttamista. Komissiolla on erityisen tärkeä rooli, kun Lissabonin strategian puitteissa jäsenmaat asetetaan vastuullisiksi siitä, että näin tapahtuu.

PAY katsoo, että erityistä painoa on annettava vaatimuksille laajemmasta, hyvälaatuisesta lastenhoidosta kohtuullisin kustannuksin sekä pienemmistä palkkaeroista miesten ja naisten välillä. Ne määrälliset tavoitteet, jotka näillä alueilla on asetettu, on pikaisesti saavutettava. On myös tärkeää, että ”Tasa-arvosopimukselle” annetaan keskeinen rooli, kun keskustellaan Lissabonin strategian tulevaisuudesta vuoden 2010 jälkeen.

EU toimii ilmastokysymyksessä

Maapallon ilmakehän lämpeneminen, joka tapahtuu ihmisen toiminnan seurauksena, koskee myös ammattiyhdistysliikettä. Perusteluita on useita.

Ilmastonmuutos on ihmiskunnan kohtalonkysymys. Ekologiset ja taloudelliset seuraukset ovat vaikeasti arvioitavia, ja jos se kehitys toteutuu, josta monet tutkijat varoittavat, yksikään ihminen maapallolla ei jää seurausten ulkopuolelle. Tällaisen uhkan edessä ei mikään demokraattinen kansanliike voi olla passiivinen, kaikkien täytyy osallistua kehityksen kääntämiseen. Samanaikaisesti on ammattiyhdistysliikkeen toteutettava perinteistä tehtäväänsä – puolustaa palkansaajien intressejä tapahtuvissa yhteiskunnallisissa muutoksissa. Kun riippuvuutta fossiilisista polttoaineista radikaalisti vähennetään, siitä seuraa suuria rakennemuutoksia yhteiskunnassa. Tämän täytyy tapahtua sosiaalisesti hyväksyttävien muodoin.

Mutta muutos voi olla myös käyttövoima kasville ja uusille työmahdollisuuksille. Eurooppa, eikä vähiten Pohjoismaat, ovat tänään etulinjassa, kun on kysymys ympäristöystävällisen ja energiatehokkaan tuotannon kehittämistä. Tämän aseman kehittäminen ja sen eteen työskenteleminen on tärkeä ammattiyhdistyskysymys.

- EU:n on eturintamassa edistettävä uutta luovaa ympäristöpolitiikkaa maailmassa. PAY tukee EU:n kantaa hiilidioksidipäästöjen leikkaamisesta vähintään 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä, vaikka kansainvälinen yhteisymmärrys puuttuukin. PAY muistuttaa myös, että YK:n asiantuntijajaneelin ennen Balin konferenssia esittämä raportti suositteli 25–40 prosentin leikkausta vuoteen 2020 mennessä, ja kehottaa kaikkia pohjoismaisia edustajia Euroopan parlamentissa tukemaan kansainvälistä sopimusta, joka vastaa tätä suositusta. Myös EU:n päästökaupassa toteutettu uudistus on askel oikeaan suuntaan. Erityisen positiivista on yhteisen päästökaton käyttöönotto koko EU:ssa.
- Energiansäästö on usein kustannustehokkain tapa vähentää hiilidioksidipäästöjä. Tämän vuoksi on valitettavaa, että tavoite energiatehokkuudesta ei ole saanut samanlaista sitovaa luonnetta kuin moni muu energiatavoite. PAY katsoo, että energiatehokkuudelle on annettava suurempi painoarvo EU:n energiapolitiikassa, ja että tälle tavoitteelle on annettava sama laillinen status kuin esimerkiksi tavoitteelle uusiutuvasta energiasta.

- On tärkeää, että energiakysymykset myös tulevaisuudessa sisältyvät tärkeänä osana Lissabonin strategiaan. Tätä kautta säilytetään tärkeä yhteys ympäristönäkökohtien, Euroopan kilpailukyvyn ja edistyksellisen energiapolitiikan noudattamisen mahdollisuuden välillä käyttövoimana kasvulle ja työllisyydelle.
- PAY pitää tervetulleina komission suunnitelmia esitellä vuoden 2009 aikana tiedonanto ilmastonmuutoksen sosiaalisista seurauksista. Tämän on oltava alkulaukaus laajalle keskustelulle siitä, mitä vaaditaan jotta Euroopan palkansaajille voidaan taata turvallisuus muutoksessa, joka on edessä. Tässä dialogissa on työmarkkinoiden osapuolilla oltava keskeinen rooli niin kansallisesti kuin Euroopan tasolla.